

baza spectacolelor prezentate în festival. Eroul constructor al societății socialiste, eroul luptei neobosite cu vechiul, cu delăsarea, cu birocratismul, cu dogmatismul, cu factorii de regres, eroul în acțiune, a constituit modelul pe care l-a oferit publicului spectator. Prin intermediul scenei, fie că avem în vedere spectacolele teatrale, fie că ne referim la recitalurile de poezie (prezente într-o mare diversitate), s-au răspândit ideile fundamentale ale politicii partidului și statului nostru, privitoare la activitatea neobosită de construcție a vieții noi, privitoare la istoria și viitorul patriei, privitoare la raporturile țării noastre cu lumea întreagă.

În cele mai diverse forme de exprimare artistică, la toate nivelurile, în toate etapele festivalului, s-a manifestat mai intens, mai fierbinte, sentimentul înălțat al dragostei de patrie, care stă la temelia oricărui fapt de muncă și de creație. Acest spirit, plin de răspundere politică, a animat în mod evident, pe toată durata ei, recent încheiata ediție. Festivalul s-a încheiat. Sintem încă departe de a cuprinde toate concluziile, toate învățămintele, pe care le putem desprinde, din desfășurarea ultimei ediții. Analiza exigentă, obiectivă, în adincime, a tuturor aspectelor, pe care le comportă marea manifestare a talentului și puterii de muncă ale acestui popor, continuă să facă obiectul atenției noastre, acum, când putem spune că am și pășit în cea de-a patra ediție a festivalului.

Nu începe îndoială, nu vom putea trece cu vederea unele neajunsuri manifestate până acum. Va trebui să analizăm cu seriozitate și cu obiectivitate cauzele insuficienței pregătiri a unor colective și formații teatrale, ale inegalității valorice, ale lipsei de combativitate, ale rutinei, comodității constatate în activitatea unor factori de îndrumare. Toate acestea, fără a umbri marile realizări de până acum, vor fi garanția perfecționării cadrului organizatoric general, vor da un nou impuls viitoarei ediții, pe principalele direcții de activitate. Este de datoria noastră, a tuturor oamenilor de teatru, să facem totul pentru a răspunde, cu talent, prin muncă susținută, la îndemnul lansat de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în legătură cu obiectivele Festivalului național „Cîntarea României” : „Așezînd întotdeauna la baza acestei activități principiile socialismului științific, materialismului dialectic și istoric, concepția noastră revoluționară, luptînd pentru formarea omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului, trebuie, în același timp, să fim necruțători față de mentalitățile înapoate, față de diferitele influențe străine, retrograde. Să facem totul pentru educația patriotică, revoluționară a tuturor cetățenilor, a tineretului patriei noastre”.

„T”

telex-„,teatrul“●telex-„,teatrul“●telex-„,teatrul“

Acum, cînd activitatea teatrală se desfășoară din plin, sintem în măsură să consemnăm, cu satisfacție, că am avut o stagione estivală bucareșteană bogată. A fost un început bun, care se cere continuat. ● Printre manifestările ultimelor zile ale verii, s-a numărat Săptămîna teatrului de comedie. Din păcate, la unele spectacole, biletele s-au distribuit anapoda, a fost îmbulzeală la intrare etc... Ar trebui să învățăm, odată și odată, că buna organizare, atitudinea civilizată a șefilor de sală și a controlorilor de bilete pot contribui la buna desfășurare și, implicit, la

calitatea de ansamblu a reprezentației. ● Constantin Codrescu, apreciatul actor, regizor și profesor este noul director al Teatrului Municipal „Maria Filotti” din Brăila. Îi dorim, la început de drum, succese mari și multe. Din toată inima! ● A apărut numărul 56 al Caietului Teatrului Național, cu un conținut bogat, interesant. O, dacă măcar unii dintre dramaturgii lumii, evocați în paginile Caietului, ar figura și în repertoriul teatrului!... ● Se pare că absolvenții de la I.A.T.C. și de la Institutul „Szentgyörgyi István” s-au prezentat la posturi. Dacă vor exista și excepții, ne

vom grăbi să le semnălăm. Deocamdată, nu se constată decît unele întîrzieri. ● Aflăm trista veste a încetării din viață a lui Horvath Béla, prețuit regizor și actor al Teatrului Maghiar de Stat din Cluj-Napoca. ● A apărut, în Editura „Eminescu”, volumul de teatru comentat „Echinor” de Leonida Teodorescu. ● Teatrul Dramatic din Constanta va sărbători, în această toamnă, 30 de ani de activitate. Secția de păpuși a aceluiași teatru va sărbători, tot în această toamnă, 25 de ani de activitate. Vrem să fim primii care urează celor două colective noi și durabile succese!

„Românii și
ambasadorii“
de Corneliu Marcu
(Teatrul
„A. Davila“ din
Pitești)

tializări simbolice, meditații filozofice sau formule lirice. Totuși, s-ar putea amenda uniformitatea spațiului teatral în care s-a desfășurat, fără excepție, „Săptămâna“. Unele spectacole au pierdut din calitate demonstrației din pricina unei involuntar greșite programări pe scena italiană. De pildă, Epoletii invizibili a oferit revelația unei structuri dramatice solide, într-o montare concepută „en rond“, scontând pe efectele teatrului de participare, care, transplântată într-un spațiu tradițional, s-a devitalizat. Regretabilă ne-a apărut și absența unor piese de factură declarat politică, cum ar fi

Miriiala da Paul Cornel Chitic (Teatrul Mic sau Teatrul de Nord din Satu Mare) sau Există și o asemenea dragoste de Hajdu Gyözö (Teatrul Național din Tirgu Mureș — secția maghiară) și multe altele.

Fără ambiții repertoriale exhaustive, dar cu mostre convingătoare, eșantionul de „teatru politic“ oferit spectatorilor din Capitală a impus încă o dată această coordonată majoră a teatrului nostru contemporan, demonstrând fertilitatea conceptului.

Irina COROIU

---

telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“

● Printr-o nefericită po-triveală, săliile Teatrului Național și Teatrului Maghiar din Cluj-Napoca se află, în aceeași perioadă de timp, în reparații. Drept urmare, doritorii de teatru și operă din Cluj-Napoca nu vor avea unde vedea spectacole. Nu se putea preveni o asemenea situație neplăcută? ● Seria manifestărilor teatrale, organizate în diferite centre din țară se deschide cu Colocviul regizorilor, la Birlad. Vor urma Festivalul teatrelor de păpuși, marionete și animație, la Bacău, și Fes-

tivalul spectacolelor pentru copii și tineret, la Piatra Neamț. De bună seamă, vom consemna pe larg aceste manifestări, la care revista noastră va fi prezentă. ● La concursul organizat de Teatrul Giulești, au reușit (și au fost angajați) Anca Neculce, Adriana Șchiopu, Constantin Măru și Mircea Constantinescu. ● Și Teatrul „Ion Creangă“ a organizat un concurs, în urma căruia au fost angajați Marcela Andrei, Constantin Fugașin și Marian Lepădatu. Au reușit la concurs, dar n-au putut fi angajați, fi-

indcă nu au avizul de transfer din partea teatrelor de unde vor să plece. Cristian Ieremia și Mărioara Sterian. ● Teatrul Național a participat la Festivalul de la Edinburgh, cu spectacolul Fata din Andros de Terențiu. Cele cinci reprezentații care au avut loc au fost bine primite de presa engleză. ● Începând din această stagiune, Teatrul „Valea Jiului“, din Petroșani beneficiază de o sală studio modernă. Se află, de asemenea, într-un stadiu avansat de construcție, sala mare a teatrului.

cat prin capacitatea lor interpretativă, Anca Negrea, George Corneanu, Ștefan Ștefănescu, Cristian Ion, Stela Marin.

Sergiu Cicu și colegii săi Mihai Tuțuianu, Florin Vlaicu, Octavian Nițescu, Alex. Braga, Dumitru Bălăoi, Margareta Stancu și Rozalia Olteanu s-au lansat într-o experiență dificilă: improvizația. Tema: propria lor poveste — povestea unor tineri fascinați de teatru care și-au găsit drumul în viață devenind în același timp mineri și actori — intitulată simplu *Devenire*. Chiar dacă ideea nu se realizează artistic pe deplin, se face simțit entuziasmul autentic al echipei noului teatru muncitoresc al Întreprinderii miniere Cimpulung-Muscel.

Acestor foarte tineri amatori le-a urmat echipa unuia dintre cele mai vechi teatre populare din țară, Teatrul popular al Casei de cultură a orașului Slănic-Moldova, care și-a ales tot o piesă de Tudor Popescu, *Dulcea ipocrizie a bărbatului matur*. Asumându-și interpretarea rolului principal și regia, Fabian Nedelcu nu a putut supraveghea tot timpul ritmul reprezentației, care pe alocuri trenează, situațiile ambigue, generatoare de umor, fiind speculate doar parțial și pe cont propriu de către Maria Făgăraș, Ortansa Codreanu și George Catrințașu.

Un grup al Teatrului popular al Casei de cultură a orașului Slănic-Prahova, format din Cristian Fuerea, Daniela Buzea, Puiu Catrina, Cornel Iliant, Valentin Comănescu, a prezentat, în încheierea festivalului, un omagiu trecutului de luptă al partidului. *Chemarea*, textul lui Cristian Munteanu, eboșă a unui moment dramatic, a oferit Ecaterinei Nițescu, experimentată animatoare a mișcării de amatori din regiune, ocazia unei verificări a posibilităților ansamblului din care

face parte și ca interpretă, înainte de a aborda o piesă mai dificilă.

Trecerea în revistă, oricât de sumară, indică reușitele și nereușitele și impune câteva aprecieri globale. Mișcarea artistică de amatori capătă o pondere tot mai mare în viața culturală. Teatrele muncitorești, care s-au alăturat vechilor teatre populare, au ridicat nivelul performanțelor acestor colective. Multe dintre aceste instituții activează în zone geografice în care teatrele profesioniste ajung rar, sau chiar de loc. Atenția cea mai mare trebuie deci acordată repertoriului. Festivalul de la Slănic a confirmat o mai veche convingere privind potențialul de talente al tuturor trupelor. Dovedind disponibilități și pentru spectacolele muzicale (în majoritatea repertoriilor permanente au fost incluse operete sau vodeviluri), artiștii amatori vădesc aptitudini complexe; ei fac regie și scenografie, joacă, dar pot să și indrume, indiferent dacă sint mecanici de subteran, asistenți medicali, controlori de calitate, lăcătuși, strungari, profesori, ingineri, sau chiar instructori culturali, pregătiți în școlile populare de artă. De aceea, pentru a le fi într-adevăr util, ajutorul calificat trebuie să fie realmente de un înalt nivel profesional. Exigențele pe care singuri și le impun trebuie stimulate prin încurajarea unor opțiuni repertoriale ambițioase, între care, evident, își au locul și piesele valoroase (dacă sint! ale unor autori locali, demnă de susținut fiind preocuparea tuturor acestor colective de a păstra o strânsă legătură cu locul în care muncesc, cu oamenii printre care trăiesc, și cărora doresc să le ofere rodul pasiunii lor pentru artă.

I.C.

telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“ ● telex-„teatrul“

● Am citit în „Tribuna“ din 6 august un fragment dintr-o piesă contemporană chinezească. Pentru ce am murit de Xie Min. Cu acest prilej, am aflat că apare, la Editura „Univers“, un volum de teatru chinezesc modern, pe care-l așteptăm cu interes. ● Cei aflați pe litoral în această vară au fost informați despre viața cultural-artistică, prin mijlocirea unui îndrumător (în

trei volume, apărute în lunile iunie, iulie și august), bogat, meticulos alcătuit, ilustrat din abundență. Îi felicităm pe tovarășul Jean Badea, autorul acestui ghid cultural, foarte util. ● Teatrul pentru tineret și copii „Ion Creangă“ a prezentat, la mare, spectacolul Băiatul cu floarea de Tudor Popescu. Toate bune, numai că pe afișul teatrului stătea scris: „Accesul copiilor pină la

14 ani interzis“. Nu se putea găsi o formulă mai fericită, de pildă, „spectacol pentru tineret“? ● Într-o prăvălie din Constanța, se puteau vedea statuete de ghips, cam de mărimea unei prăjituri cu frișcă, reprezentându-l, într-o manieră „kitsch“, pe Ovidiu, poetul latin. În ton cu marfa, un afiș anunța: „Avem ovizi mici“.

FAIMA